

ПРАВОУЧЕНІЕ.

5. За лошы-те страсти.

Членъ 1.

За Славолюбіе-то и безмѣрныя те желанія.

Отець. Нито слава-та чада мои! нито богатство-то, причинява на сердце-то ни благодареніе-то, но многожды, найбаче слава-та, причинява досажденіе. Наши-те истинни добрини са онія, кои-то възблагодаряватъ душа-та ни. За що скорбиме и страдаме за да придобиеме слава? Человѣцы-те са равни, и сиромашъ-атъ е нашъ братъ. Въ което состояніе и да бы былъ ся намѣрилъ человекъ, токмо добри-те дѣла могатъ да го различятъ отъ други-те. Треба да умѣряваме наши-те желанія, когда-то друго не искаме, развѣ онова което можеме да добыеме. Когда знаеме да умѣряваме наши-те охоты сосъ силы-те си, тогда ще сме благодарни безъ страхъ. Кой когда е благодаренъ на оня що има? Ако получаютъ успѣхъ негови-те желанія, други желанія го смущаватъ. Истинно-то добро е да знае человекъ да ограничава свои-те желанія; когда пѣкой всегда желае, не може да е увеселенъ. Когда имашъ нѣкое добро, да ся благодаришъ на него. Неблагодарно-то сердце, кое-